

Nr. 11.

1930.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wyd. pow. pokój 34.
Redaktor: Jan Kędzior st. dyrektor Wyd. Pow., tel. 148, 149.

KATOWICE, sobota, dnia 15 marca 1930 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 lutego 1930 r.

w przedmiocie przesunięcia na rok 1930 terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Na podstawie ustępu drugiego art. 120 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z roku 1925, Nr. 58, poz. 411) zarządzam co następuje:

§ 1. Termin do składania przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nie objęte) zeznań o dochodzie, wyznaczonych w art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. Ust. R. P. z r. 1925, Nr. 58, poz. 411) — przesuwają się na rok podatkowy 1930 z dnia 1 marca do dnia 1 maja 1930 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 16 z dnia 8 marca 1930 r.)

ŚLĄSKI URZĄD WOJEWÓDZKI

w Katowicach.

L. Sm. 3253/5.

Katowice, dnia 28 lutego 1930 r.

ZARZĄDZENIE

z dnia 1 marca 1930 r.

w sprawie rozwiązania Rady gminnej w Chorzowie powiatu Katowickiego, oraz mianowania Komisarycznej Rady gminnej dla powiększonej gminy Chorzowa.

Wskutek wcielenia gminy Maciejkowice do gminy Chorzów rozwiązuję na podstawie § 142 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. w brzmieniu art. 2 ustawy z dnia 11 maja 1927 r. w sprawie zmian ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. oraz za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej wyrażoną w uchwale z dnia 10. II. 1930 r. L. RW. 87, Radę Gminną w Chorzowie i ustanawiam dla powiększonej gminy Chorzów komisaryczną radę gminną, składającą się z czterech członków.

Na członków Komisarycznej Rady Gminnej powołuję za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej: Wiechułę Henryka, b. naczelnika gminy w Maciejkowicach, Skrzypca Antoniego, rolnika z Maciejkowic, Smołę Wincentego, rębacza i Fleischera F. yderyka, kupca, obu z Chorzowa.

Wojewoda:

w. z.

(—) Żurawski
Wicewojewoda.

Obwieszczenia urzędowe.

WYDZIAŁ POWIATOWY

Katowice.

L. dz. T. 435/30.

Katowice, dnia 6 marca 1930 r.

OBWIESZCZENIE

Komisaryczny Wydział Powiatowy powiatu Katowickiego uchwałą z dnia 27 lutego br.—ustalił budżet Powiatowego Zakładu Wodociągowego kop. „Rozalja” w Wielkiej-Dąbrówce na rok rachunkowy 1930/31 w ogólnych wydatkach i dochodach na kwotę 2.166.000 zł.

Z tej sumy przypada w wydatkach:

- a) na budżet zwyczajny kwota 1.525.060 zł.
- b) na budżet nadzwyczajny kwota 640.940 „

Wydatki zwyczajne przeznaczone są na pokrycie kosztów produkcji i utrzymania Powiatowego Zakładu Wodociągowego.

Z ogólnej sumy wydatków nadzwyczajnych przeznaczono 520.000 zł. na rozbudowę nowego ujęcia wody w Brzezince.

Prezes

(—) Dr. Seidler.

WYDZIAŁ POWIATOWY

Katowice.

L. dz. Sm.—124/5/30.

OBWIESZCZENIE.

W gminie Nowa-Wieś zmarł w dniu 2 lutego 1930 r. ławnik gminy Karol Waclawczyk. Na jego miejsce wszedł w skład Zarządu gminy w charakterze ławnika kierownik szkoły p. Józef Wilczyński, którego na urząd ten zatwierdziłem i zaprzysiężyłem.

Katowice, dnia 13 marca 1930 r.

Starosta

(—) Dr. Seidler.

OBWIESZCZENIE

W dniu 13 lutego b. r. wybrano p. Roberta Noconia na niepłatnego naczelnika gminy Halemba. Wybór zatwierdziłem.

Zobowiązanie służbowe złożył p. Nocoń w dniu dzisiejszym.

Katowice, dnia 13 marca 1930 r.

Starosta

(—) Dr. Seidler.

STAROSTWO KATOWICE

d. 4. III. 1930 r.

L. O—569/7.

Dot. mianowanie Roberta Noconia na przewodniczącego Związku Szkolnego w Halembie.

OBWIESZCZENIE.

Reskryptem Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 22 lutego 1930 r. L. O. P. II—3153—został Robert Nocoń. właściciel młyna w Halembie mianowany Przewodniczącym Związku Szkolnego w Halembie.

Starosta

w z.

(—) Dr. Gawlas.

STAROSTWO KATOWICE

d. 4. III. 1930 r.

L. G—222/17.

OBWIESZCZENIE.

Starostwo w Rybniku pismem z dnia 27 lutego 1930 r. L. dz. P. 113/23 zawiadamia, że w miejscowościach Szczekowice i Gierałtowice stwierdzono wściekliznę psów.

Starosta

w z.

(—) Dr. Gawlas.

OBWIESZCZENIE.

Związek Celowy Samorządów Śląskich dla prowadzenia komunikacji autobusowej wniósł do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach podanie o udzielenie mu zezwolenia na uruchomienie przedsiębiorstwa dla przewozu osób między miejscowościami Katowice—Bogucice—Mała-Dąbrówka.

W myśl § 3-go przepisów wykonawczych do rozporządzenia o liniach autobusowych z 24. I. 1919 r. (R. G. Bl. 97) podaję powyższe do publicznej wiadomości z tem, że strony zainteresowane mogą wnosić przeciwko zamierzonemu uruchomieniu tejże linii uzasadnione zarzuty ustnie do protokołu lub pisemnie w dwóch wygotowaniach do tut. Starostwa w przeciągu dni 14 licząc od dnia ukazania się niniejszego obwieszczenia.

Sprzeciwu wniesione po terminie wyżej wyznaczonym uwzględnione nie będą.

Starosta

w z.

(—) Richter.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 lutego 1930 r.

L. D. I. 448/230.

w sprawie zajęcia administracyjnego lub sądowego ograniczonego uposażenia służbowego w związku z postanowieniami art. 47 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Dyrekcji Cel, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, Inspektoratu Cel w Gdańsku, Komisarjatu do Spraw Likwidacji Niemieckiej w Poznaniu.

W związku z wątpliwościami jakie nasunęło stosowanie postanowień art. 47 ustawy o państwowej służbie cywilnej do funkcjonariuszów państwowych, którym wskutek zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych uchwałą Komisji dyscyplinarnej ograniczono uposażenie służbowe, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Zgodnie z art. 47 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. uposażenie urzędników ulega zajęciu administracyjnemu tudzież zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu nie więcej, niż do wysokości jednej piątej części sumy uposażenia lub wynagrodzenia przypadającego do wypłaty. A zatem zajęcie administracyjne względnie sądowe skierować można do każdej sumy, przypadającej do wypłaty funkcjonariuszowi państwowemu, z tem jedynie zastrzeżeniem, że zajęta być może tylko jedna piąta jej części. Obojętnem jest natomiast dla kwestji dopuszczalności zajęcia, czy funkcjonariusz państwowy otrzymuje pełne uposażenie, czy też ograniczone na zasadzie art. 58 ustawy o postępowaniu dyscyplinarnem z 17 lutego 1912 r.

To bowiem ograniczone uposażenia „przypada do wypłaty”, a więc stanowi podstawę do zarządzeń przewidzianych w art. 47 i 48 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Kierownik Departamentu:

(—) Jan Około-Kułąk.

(Przedruk z Dziennika Urzędowego Min. Skarbu
Nr. 6 z dnia 26 lutego 1930 r.)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 29 stycznia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

(Dalszy ciąg)

§ 50. Przy rzeźniach publicznych winny znajdować się urządzenia do unieszkodliwiania mięsa

warunkowo zdatnego. Do czasu zaprowadzenia takich urządzeń oraz w miejscowościach, w których niema rzeźni publicznych miejscowa władza gminna wyznaczy w każdym poszczególnym wypadku na ten cel miejsce i określi warunki, pod którymi unieszkodliwienie ma być pod nadzorem władzy przeprowadzone.

W razie niemożności wykonania przepisanych zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa należy uznać i oznakować jako niezdatne do spożycia i postępować z niem stosownie do przepisów zawartych w §§ 52—54 rozporządzenia niniejszego.

§ 51. Mięso warunkowo zdatne po przeprowadzenia zabiegów, wymienionych w § 49 rozporządzenia niniejszego, i po skontrolowaniu wyniku tych zabiegów należy uznać za mniej wartościowe i poddać ograniczeniom, przewidzianym w §§ 42—48 rozporządzenia niniejszego z wyjątkiem wypadku wymienionego w pkt. 5 załącznika Nr. 16 rozporządzenia niniejszego, w którym mięso po zmianie oznakowania może być jako zdatne dopuszczone do obrotu.

Postanowienia ustępu 3-go § 48 rozporządzenia niniejszego mają analogiczne zastosowanie.

D. Mięso niezdatne do spożycia.

§ 52. Mięso uznane za niezdatne do spożycia winno być natychmiast zajęte i pozostawione w zamknięciu aż do czasu jego nieszkodliwego usunięcia.

(dalszy ciąg nastąpi).

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczpl. Polskiej
Nr. 32 z dnia 17 maja 1929 r.)

Komunikaty.**KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU**

w sprawie wypuszczenia do obiegu nowych biletów bankowych 10-złotowych z datą 20 lipca 1929 r.

Począwszy od 30 stycznia 1930 r. Bank Polski wypuścił w obieg bilet bankowe 10-złotowe, opatrzone podpisem Prezesa Banku Polskiego, D-ra Władysława Wróblewskiego, oraz datą 20 lipca 1929 r.

Poza temi szczegółami nowe bilety nie różnią się niczem od znajdujących się obecnie w obiegu.

(Przedruk z Dziennika Urzędowego Min. Skarbu
Nr. 6 z dnia 26 lutego 1930 r.)

ORZECZNICTWO**a) Przedruki z „Orzecznictwa Sądów Polskich“ tom ósmy, zeszyt 8, 9 sierpień — wrzesień 1929 r.**

1214.

Skarżący nie ma prawa żądać rozpoznania sprawy in merito przez N. T. A. z powodu niezawiadomienia go przez władzę o motywach uchylenia w drodze nadzoru zaskarżonej decyzji, w wypadku, gdy N. T. A. uzna na podstawie akt, że uchylenie to jest skuteczne.

(Wyrok z 19. V. 1927 l. rej. 659/25).

1218.

Na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego do prowadzenia przedsiębiorstwa kinematograficznego nie jest wymagana koncesja po myśli § 32 niem. ord. przemysłowej.

(Wyrok z 27. V. 1927, l. rej. 5280/26).

1220.

Z przepisów ustawy o N. T. A. poz. 400/26 Dz. Ust. nie wynika, by stronie nie służyło prawo wnoszenia uzupełnienia skargi w terminie, przewidzianym w art. 10 tejże ustawy.

(Wyrok z 30 maja 1927, l. rej. 169/26).

1237.

Fakt pobierania diet poselskich przez żonę funkcjonariusza państwowego nie wpływa na uprawnienie tego funkcjonariusza do pobierania dodatku ekonomicznego i mieszkaniowego na żonę.

(Wyrok z 14. VI. 1927, l. rej. 1918/26).

1253.

Brak faktycznej wspólności małżeńskiej, bez sądownego w tym względzie orzeczenia (art. 78 ust. 1 ustawy z 11 grudnia 1923, poz. 46/24 Dz. Ust.), nie uzasadnia odmowy wdowie (wdowcowi) przyznania pośmiertnego.

(Wyrok z 20. IX. 1927, l. rej. 1706/25).

b) Przedruki ze „Zbioru wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego“, rocznik V rok 1927.

402.

1. Właściciel samochodu, który go użycza innej osobie do użytku, pozostawiając go jednak pod nadzorem swego pracownika, odpowiada za wypadek samochodowy.

2. Komitet zabawowy nie jest osobą prawną. Każdy z członków Komitetu odpowiada osobiście za zaciągnięte przez się zobowiązania.

Orzeczenie izby trzeciej sądu najwyższego z 30 marca 1929. Rw. 1934/28.

405.

Nieodpowiednie nastawienie taksometru w celu pobrania wyższej niż należy opłaty za przejazd, stanowi usiłowanie, nie zaś tylko przygotowanie przestępstwa, które podług swych cech odpowiada oszustwu (art. 591 k. k.), nie zaś tylko przekroczenie ustanowionej taksy samochodowej.

Orzeczenie izby drugiej sądu najwyższego z 29 marca 1929. K. 24/28.

410.

Dokonanie opcji na rzecz obcego państwa nie skutkuje jeszcze utraty obywatelstwa polskiego, dopóki nie ustalono, że na skutek opcji nastąpiło nabycie obywatelstwa obcego.

Orzeczenie izby drugiej sądu najwyższego z 24 kwietnia 1929. K. 235/29.

414.

W postępowaniu karno-administracyjnym żądanie skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego nadane na pocztę w ostatnim dniu terminu należy uznać za nadane w terminie właściwym.

Orzeczenie izby drugiej (sek. 2) sądu najwyższego z 23 maja 1929 r. K. 266/29.

415.

1. Świadkowi nie można zadawać pytań o treści ogólnikowej, przekraczających zakres materiału dowodowego, a wkraczających w dziedzinę tych spostrzeżeń i ustaleń, które byłyby wynikiem wnioskowania z faktów, wynikiem oceny dowodowej tych faktów oraz wyrazem zapatrywań indywidualnych.

2. Niedopuszczalne jest powołanie na biegłego w sprawach politycznych urzędnika policyjnego, w czynnej służbie będącego, który ze względu na swój zawód i stosunek zależności nie może pozbyć się indywidualnego sposobu ujęcia przedmiotu zeznań.

Orzeczenie izby drugiej (sek. 3) sądu najwyższego z 10 stycznia 1929. Kr. 530/28.

416.

Jeżeli postępowanie karne wdrożono przeciw osobie, która dopiero po wdrożeniu postępowania uzyskała mandat poselski, to takie postępowanie karne może ulec zawieszeniu, w myśl ustępu drugiego art. 21 Konstytucji, dopiero na żądanie Sejmu. Jak długo Sejm nie zażąda zawieszenia postępowania, musi ono toczyć się dalej i być ukończone.

Orzeczenie izby drugiej (sek. 3) sądu najwyższego z 29 stycznia 1929 r. Kr. 518/28.

429.

Wadliwe funkcjonowanie poczty może być uznane za nieuchronne zdarzenie, uzasadniające żądanie przywrócenia uchybionego okresu do założenia skargi rewizyjnej.

Orzeczenie sądu apelacyjnego w Toruniu
z 10 sierpnia 1928 r. T. 96/28.

c) Przedruki „Orzeczeń Najwyższego Trybunału Administracyjnego“ z Monitora Polskiego Nr. 199 z 30 sierpnia 1929 r.

93. Dodatek na mieszkanie dla emerytów pozostaje w zależności nie od pobierania przez nich dodatku ekonomicznego, lecz od obowiązku utrzymywania przez nich rodziny w rozumieniu art. 4 ustawy uposażeniowej z 9 października 1923 poz. 924 Dz. Ust. (Wyrok z 13 listopada 1928 r. I. rej. 3838/26).

95. Przy spłacie nienależnie pobranych uposażeń emerytalnych co do sposobu spłaty ma zastosowanie art. 5 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923. (Wyrok z 11 grudnia 1928, I. rej. 3239/26).

96. Przepisy ustaw cywilnych o przedawnieniu nie mają zastosowania do zaopatrzeń, wypłacanych na podstawie ustaw emerytalnych. (Wyrok z 15 grudnia 1928, I. rej. 1694/27).

(Przedruk z Dziennika Urzędowego Min. Skarbu Nr. 16, z dnia 31 października 1929 r.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu:

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z d. 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 715).

254. (art. 42). Podwyżka stemplowa, przewidziana w art. 42 u. o. s., nie jest karą. Wynika to nie tylko z terminologii, — a mianowicie: z faktu, że w art. 42 jest użyty termin „podwyżka stemplowa“, gdy natomiast represja, przewidziana w art. 39—41 oraz w art. 43 u. o. s., nazwana jest „karą pieniężną“ — ale też z ustępu czwartego art. 42, w myśl którego dwie lub więcej osób, co do których zachodzą warunki wymiaru podwyżki stemplowej, są do jej uiszczenia solidarnie obowiązane, jak również z art. 46, który w zakresie środków odwoławczych stawia „podwyżkę stemplową“ na równi z „opłatą stemplową“, gdy natomiast art. 48 przewiduje, co do „kary pieniężnej“, wymierzonej przez urząd skarbowy, specjalny rodzaj postępowania odwoławczego.

Z powyższego wynika, że podwyżka stemplowa musi być traktowana na równi z opłatą stem-

plową również przy rozstrzyganiu kwestji: jaki wpływ na należność podwyżki stemplowej ma śmierć osoby, obowiązanej do jej uiszczenia, jeżeli ta osoba zmarła przed uiszczeniem podwyżki.

Bez względu więc na to, czy w dniu śmierci osoby, obowiązanej do uiszczenia podwyżki stemplowej na podstawie ustępu pierwszego art. 42, wymiar podwyżki już się uprawomocnił (art. 42, ustęp przedostatni, oraz art. 47, ustęp ostatni), czy też wymiar podwyżki, dokonany przed śmiercią osoby, obowiązanej do jej uiszczenia, w dniu jej śmierci nie był jeszcze prawomocny, czy wreszcie do owego dnia nawet nie doręczono nakazu płatniczego w przedmiocie podwyżki — spadkobiercy są obowiązani do uiszczenia podwyżki stemplowej w tych samych rozmiarach, w jakich na mocy kodeksu cywilnego są obowiązani do uiszczenia prywatno-prawnych długów spadkodawcy. (L. D. V. 535/6/30).

255. (art. 96). Dopłaty, uskuteczniane przez członków towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych na pokrycie strat (art. 13 ustęp 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) podlegają opłacie, przewidzianej w art. 96 u. o. s. Artykuł bowiem ten głosi w ustępie trzecim, że „do wpłat zalicza się wszelkie świadczenia, które zakład ubezpieczeń otrzymał w ciągu roku operacyjnego od ubezpieczających“, a wśród wyjątków, wymienionych w ustępie czwartym art. 96 nie są wymienione składki na pokrycie niedoboru.

(Przedruk z Dziennika Urzędowego Min. Skarbu Nr. 5 z dnia 13 lutego 1930 r.

256. (Art. 120). Wyraz „obligi“, użyty w punkcie 1, art. 120 u. o. s., oznacza wszelkie pisma, wymienione w rozdziale dwudziestym pierwszym u. o. s., zatem także poręczenia (art. 117 u. o. s.). W szczególności więc pismo, wystawione przez powiatowy związek komunalny, którym on udziela poręczenia za pożyczkę, zaciągniętą przez inną osobę, jest wolny od opłaty stemplowej (L. D. V. 328/6/30).

(Przedruk z Dziennika Urzędowego Min. Skarbu Nr. 6 z dnia 26 lutego 1930 r.)

Powiatowe Zakłady Wodociągowe „Rozalja“ w Wielkiej-Dąbrówce, będące własnością powiatu Katowickiego, dostarczyły w miesiącu lutym 1930 r. 622 179 m³ wody.

Z tej ilości przypada na powiat Katowice-Wieś

	311 555 m ³
na miasto Katowice	293 558 „
na powiat Świętochłowice	17 066 „

